

เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง เช่นเดียวกับพอบราห์มา

จงกำหนดตารางเวลาสำหรับจิตใจของลูกและฝึกฝนการเป็นคาร์มาโยคีที่ปราศจากร่างในขณะที่ทำทุกสิ่ง

วันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรักได้หลอมรวมอยู่ในตัวลูกๆทุกคนในทุกหนแห่ง วันนี้ถูกเรียกว่า วันแห่งความทรงจำระลึกถึง ตั้งแต่ช่วงเวลาอมฤต บัพดาตาได้มองเห็นในทุกหนแห่ง ทั้งในดินแดนนี้และในต่างประเทศ ว่าภาพแห่งความรักของพอบปรากฏชัดเจนอยู่ในหัวใจของลูกแต่ละคน และภาพแห่งความรักของลูกแต่ละคนก็หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพ่อ วันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งถูกเรียกว่า วันแห่งความรัก และวันแห่งความทรงจำระลึกถึง บัพดาตาได้เห็นสร้อยไข่มุกแห่งความรักของลูกๆแม้กระทั่งก่อนเวลาอมฤต ในหัวใจของลูกแต่ละคนบทเพลงนี้กำลังบรรเลงโดยอัตโนมัติว่า "บาบาของฉัน บราห์มาบาบา บาบาที่แสนหวาน" และในหัวใจของบัพดาตาบทเพลงนี้กำลังบรรเลงว่า "ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ที่น่ารัก" วันนี้พลังแห่งความรักได้หลอมรวมอยู่ในลูกแต่ละคนมากกว่าพลังอื่นใด ความรักของพระเจ้านี้ ความรักทางจิตวิญญาณนี้ สามารถสัมผัสประสบการณ์ได้เพียงในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น มีเพียงผู้ที่มีประสบการณ์เท่านั้นที่รู้ถึงความรักนี้จากพระเจ้า: ความรักนี้ทำให้ลูกทุกคนกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย บัพดาตามองเห็นในลูกทุกคนว่า ประสบการณ์ของความรักมากมายได้หลอมรวมอยู่ในพวกเขา พื้นฐานของการถือกำเนิดทางจิตวิญญาณของลูกคือความรัก ไม่มีลูกคนไหนเลยที่ปรากฏให้เห็นได้หากปราศจากรักเช่นนี้.... แม้ว่าพลังอื่นๆ อาจจะขาดหายไป แต่ประสบการณ์ของความรักของพ่อและความรักของเหล่าดวงวิญญาณพิเศษที่ได้กลายเป็นเครื่องมือที่ปรากฏให้เห็นในหัวใจและบนใบหน้าของลูกๆส่วนใหญ่ อะไรทำให้ลูกทุกคนมาที่นี่เป็นพิเศษในวันนี้? ลูกมาจากเครื่องบินไหน? มาโดยรถไฟหรือเครื่องบิน? ใบหน้าของทุกคนแสดงให้เห็นว่าความรักได้หลอมรวมอยู่ในลูกทุกคน และลูกทุกคนมาถึงที่นี่ในเครื่องบินแห่งความรัก ไม่ว่าลูกจะต้องทำอะไร ลูกทุกคนก็มาถึงที่นี่ในเครื่องบินแห่งความรัก

วันนี้ถูกเรียกว่าวันแห่งความทรงจำระลึกถึง" แต่นอกจากจะเป็นวันแห่งความทรงจำระลึกถึงแล้ว ก็ยังเรียกว่าวันแห่งพลังด้วย วันนี้ถูกเรียกว่า วันสวามงกุฏ เพราะเป็นวันที่บัพดาตาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งพอบราห์มาได้สวามงกุฏแห่งการรับใช้โลกให้กับลูกๆผู้ซึ่งเป็นเครื่องมือที่กล้าหาญ(มหาเวียร์) พอบราห์มาเองได้กลายเป็นผู้ที่ไม่ปรากฏชื่อเสียง (นิรนาม) และได้แต้มดิลกแห่งความทรงจำระลึกถึงให้แก่ลูกเหล่านั้นเพื่องานรับใช้โลก พ่อทำให้ลูกๆเหล่านั้นเป็นคาร์นฮาร์ (ผู้ที่ทำ) และท่านเองเป็นคาร์วันฮาร์ (ผู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ทำ) ท่านประทานพรให้มีรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าเช่นเดียวกับท่าน และมอบมงกุฏแห่งแสงให้แก่พวกเขา ดังนั้น เมื่อเห็นลูกๆทำหน้าที่ของตนตามพรที่บัพดาตาได้ให้ทั้งมงกุฏและดิลก บัพดาตาก็พอใจ ลูกๆเหล่านั้นได้นำพรสำหรับงานรับใช้ไปปฏิบัติจริง และเมื่อเห็นสิ่งนี้ บัพดาตาก็พอใจ พอบราห์มาแสดงความยินดีเป็นพิเศษอย่างยิ่งหลายล้านเท่าสำหรับบทบาทที่ลูกได้แสดงมาจนถึงตอนนี้ และบทบาทที่ลูกจะต้องเล่นต่อไป ว่า ลูกๆ ว้า! บาบาได้ท่องเที่ยวไปยังต่างประเทศด้วยเช่นกัน และท่านเห็นอะไร? ลูกทุกคนหลอมรวมอยู่ในความรัก ลูกได้รับพลังจากพ่อเพราะวันนี้เป็นวันพิเศษสำหรับการรับพรแห่งพลังด้วยความรัก บัพดาตาได้เห็นว่าลูกบางคนหลุดหายไปในความทรงจำระลึกถึงอย่างลึกซึ้งและขบถอยู่ในการทำงานรับใช้ พวกเขาที่มีประสบการณ์กับช่วงเวลาอมฤตที่ดีมาก พวกเขาแม้กระทั่งมีประสบการณ์ของสภาพที่ปราศจากร่าง แต่เมื่อถึงเวลาที่จะต้องกลายเป็นคาร์มาโยคี ก็จะมี ความแตกต่างกันในความสามารถในการทำทั้งสองอย่างไปพร้อมๆกัน นั่นคือการเป็นโยคีและแสดงการกระทำ พวกเขาพยายามที่จะรักษาสมดุลระหว่างคาร์มาและโยคะ แต่ถึงแม้พวกเขาจะสัมผัสกับสภาพที่ทรงพลังในเวลาอมฤต แต่ก็มีความแตกต่างในการกระทำของพวกเขา พวกเขาต้องลำบากตรากตรำ บัพดาตาได้บอกกับลูกทุกคนว่า การทำลายล้างโลกนี้จะเกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด เพราะหากลูกไม่ให้ความใส่ใจตลอดทั้งวัน ลูกก็จะพลาดที่จะชิมชัมบางสิ่งบางอย่างได้ นั่นก็จะมี ความแตกต่างในสภาพของการเป็นคาร์มาโยคีของลูก แล้วลูกจะทำอย่างไรเมื่อการทำลายล้างมาถึง? บัพดาตาจะไม่ประกาศวันแห่งการทำลายล้างโลก ลูกรู้ไหมว่าชีวิตของ

ลูกจะสิ้นสุดลงเมื่อใด? มีลูกคนไหนรู้บ้างไหมว่าความตายของลูกจะเกิดขึ้นในวันใด? มีลูกคนไหนรู้บ้างไหม? ผู้ที่รู้ ยกมือขึ้น! อะไรก็เกิดขึ้นได้ในทันที เมื่อบางสิ่งเกิดขึ้นผ่านวัตถุต่าง ๆ ผู้คนมากมายก็จะตายในเวลาเดียวกัน ดังนั้นอย่าได้ไม่ระมัดระวังโดยคิดถึงแต่วันของการทำลายล้างโลก คิดพจน์ของแม่จากัดตัมบา (แม่ของชาวโลก) ของลูกคือ: อย่าพูดว่า "บางครั้ง" (kab) แต่จงพูดว่า "เดี๋ยวนี้,ตอนนี้" (ab) พรุ่งนี้อะไรก็เกิดขึ้นได้ แต่ฉันต้องอยู่อย่างพร้อมเสมอ แล้วลูกทุกคนให้ความสนใจกับการเตรียมตัวมากขนาดนี้ไหม? ลูกได้ชำระสะสางบัญชีกรรมของตนแล้วหรือยัง? ในทั้งสี่วิชา นั่นคือ ความรู้ โยคะ ดารนา และงานรับใช้ ลูกได้เตรียมตัวอย่างครบถ้วนในทุกวิถีทางแล้วหรือยัง? ลูกได้ตรวจสอบแล้วหรือยังว่าลูกมีการวางแผนอย่างสมบูรณ์และไม่มีขีดจำกัด? ลูกได้ตรวจสอบในหัวใจของลูกแล้วหรือยังว่าลูกพร้อมเสมอ? ลูกเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงหรือไม่? พ่อบราห์มาได้ทำให้ตัวของท่านเองเป็นเช่นนี้ด้วยความพยายามของท่าน และลูกๆผู้มีประสบการณ์ก็ได้เห็นแล้ว ไม่มีบรรยากาศใดๆของการชำระสะสางบัญชีกรรมของท่านเลย เพราะการฝึกฝนในการกลับมาปราศจากร่างบ่อยครั้งช่วยให้ท่านปราศจากร่างได้ในทันที และแล้ววันหนึ่งท่านก็โยยบินจากไป มีใครคาดคิดบ้างไหมว่าพ่อบราห์มา จะจากไป? อย่างไรก็ตาม ท่านเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ในขณะที่ท่านจับมือกับลูกๆนั้นมีแรงดึงดูดใดๆหรือไม่? ท่านได้กลายเป็นเทวดา หลังจากที่ได้แต่สัมผัสกับลูกๆเพื่อกลายเป็นเทวดานางฟ้าแล้ว ท่านก็จากไป เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คือการฝึกปราศจากร่างเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกๆที่มีประสบการณ์หลายคนที่เคยอยู่กับบาบาต่างก็มีประสบการณ์นั้นว่า ในขณะที่ท่านทำทุกสิ่ง ท่านก็จะกลับมาปราศจากร่าง เหตุผลที่ทำให้สภาพคาร์มาโยคะของลูกแตกต่างออกไปก็คือ ในขณะที่ลูกกำลังทำบางสิ่งอยู่นั้น มันไม่ได้ปรากฏออกมาในสำนักของลูกอยู่เสมอว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ทุกคนรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้: ฉันเป็นดวงวิญญาณประเภทไหน? ฉัน ดวงวิญญาณนี้ คือ คาราวินฮาร์ และอวัยวะร่างกายเหล่านี้คือคาร์นฮาร์ ในขณะที่ทำทุกสิ่ง จงเป็นตัวของสำนักของความเคารพตนเองของคาราวินฮาร์ แม้ว่าลูกจะต้องทำอะไรบางอย่างด้วยอวัยวะร่างกายของลูก จงจำไว้ว่า: ฉันคือคาราวินฮาร์ ฉันคือนาย หากลูกนั่งอยู่บนที่นั่งนั้น อวัยวะร่างกายทั้งหมดของลูกก็จะยังคงอยู่ในคำสั่ง(เป็นระเบียบเรียบร้อย) หากลูกแต่ละคนไม่ได้นั่งอยู่บนที่นั่งของตนเองแล้ว ก็จะไม่มีการรับฟังลูก ดวงวิญญาณคือคาราวินฮาร์ และอวัยวะร่างกายของลูกคือคาร์นฮาร์ ไม่ใช่คาราวินฮาร์

ลูกคงเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ของพ่อบราห์มามาแล้วว่า ในช่วงตอนเริ่มต้นนั้น พ่อบราห์มา จะปฏิบัติสิ่งนี้เป็นประจำทุกวัน นั่นคือ ในช่วงท้ายของวัน ท่านจะเปิดศาลเพื่อพิจารณาไตร่ตรองและตรวจสอบการทำงานของอวัยวะทุกส่วนในร่างกายของท่าน ลูกที่เก่าแก่กว่าในรุ่นแรกๆเคยเห็นไดอารี่ของบาบา ซึ่งในนั้นบาบาจะเขียนถึงการเปิดศาลเพื่อพิจารณาไตร่ตรองทุกวัน และในฐานะที่ท่านเป็นคาราวินฮาร์ ผู้เป็นนาย ท่านจะมีการสนทนาโต้ตอบกับอวัยวะร่างกายทุกส่วนของท่านในทุกๆวัน ในช่วงเริ่มต้น พ่อบราห์มามีความใส่ใจมากเช่นนี้ ดังนั้นลูกเองก็ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นคาราวินฮาร์ ผู้เป็นนายเช่นกัน เพราะลูกดวงวิญญาณคือราชา และอวัยวะร่างกายของลูกคือมิตรร่วมทาง ดังนั้น จงตรวจสอบสภาวะของจิตใจ สติปัญญา ชั้นสการ์ ธรรมชาติ หรือชั้นสการ์(หรือไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งเหล่านี้ว่าอะไรก็ตาม)ของลูกในวันนี้ โดยการตรวจสอบในทันที อวัยวะร่างกายของลูกจะเอาใจใส่ เพราะราชาของอวัยวะร่างกายเหล่านั้น กำลังจะถามถึงความเป็นอยู่ที่ดีของอวัยวะต่างๆเหล่านั้น ดังนั้น ดวงวิญญาณซึ่งเป็นราชาผู้เป็นคาราวินฮาร์ จึงต้องตรวจสอบคาราวินฮาร์ นั่นคืออวัยวะต่างๆของร่างกายอยู่เสมอ มิฉะนั้นจะเห็นได้ว่าลูกบางคนพูดว่า: "เราออกคำสั่งกับอวัยวะต่างๆของร่างกายของเราแล้ว แต่อวัยวะของร่างกายก็เปลี่ยนแปลงไป (กลับไปทำแบบเดิม) เราพยายามแล้ว แต่ชั้นสการ์และธรรมชาติเดิมๆบางอย่างก็ไม่คงอยู่ในคำสั่ง" เหตุผลที่เป็นเช่นนั้นก็คือ ลูกไม่ได้ตั้งมั่นอยู่บนที่นั่งของความเคารพตนเอง ตราบใดที่ลูกไม่นั่งอยู่บนที่นั่งของตนเอง ไม่ว่าจะออกคำสั่งมากแค่ไหน แม้แต่คนที่เชื่อฟังคำสั่งของลูกก็จะไม่เชื่อฟังลูก ดังนั้น ในขณะที่ทำทุกสิ่ง จงนั่งอยู่บนที่นั่งของการเป็นคาราวินฮาร์ ผู้เป็นนาย ลูกบางคนแม้กระทั่งมีการสนทนาจากใจถึงใจ(อย่างเปิดเผย)กับบรรพดาตาและพูดว่า: บาบา ท่านได้ทำให้พวกเราเป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ที่มีทุกพลัง ไม่ใช่แม้แต่ผู้ที่มีเพียงบางพลังเท่านั้น แต่ทันทีที่ลูกแต่ละคนได้ถือกำเนิดมาเป็นบราห์มิน ท่านก็ได้ให้พรแก่พวกเขาให้เป็นผู้ทรงอำนาจ ลูกจำพรที่ได้รับเมื่อลูกถือกำเนิดมาได้ไหม? พ่อได้ให้พรแก่ลูกแต่ละคนในการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ใครเป็นผู้ให้พร? ผู้ทรงพลังอำนาจสูงสุดนั่นเอง อย่างไรก็ตาม ลูกพร่ำบ่นว่าพลังที่ลูกต้องการใน

เวลานั้นไม่ปรากฏออกมา ที่พลังนั้นไม่เชื่อฟังคำสั่งของลูก ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? ในเมื่อลูกได้รับพรนี้จากผู้ทรงพลังอำนาจแล้ว ไม่มีใครจะยิ่งใหญ่ไปกว่าท่าน หากลูกออกคำสั่งในขณะที่ลูกมั่นคงอยู่ในสภาพของพรนั้น มันเป็นไปได้เลยที่ลูกจะออกคำสั่งแล้วพลังนั้นไม่เชื่อฟังลูก ประการแรกคือดวงวิญญาณเป็นนาย ลูกได้รับพรนั้นจากผู้ทรงพลังอำนาจ ดังนั้น ในขณะที่ลูกมั่นคงอยู่ในรูปนั้น ลูกคือนายและลูกมีพรนั้นแล้ว ดังนั้น จงออกคำสั่งในขณะที่ลูกมั่นคงอยู่ในสภาพของการตระหนักรู้ในสองรูปแบบ มันเป็นไปได้ที่พลังนั้นจะไม่ฟังลูก เพราะลูกมีพรนั้นแล้ว และลูกมีสิทธิในทรัพย์สินสมบัติของพ่อในยุคบรรจบพบกัน ลูกทุกคนได้รับสมญาของการเป็นผู้ทรงอำนาจแล้ว เพียงแต่ว่าลูกไม่ได้อยู่อย่างมั่นคงในสภาพนั้น ลูกไม่ได้อยู่ในสภาพนั้นตลอดเวลา มีคำว่า "บางครั้ง" อยู่ในสิ่งนี้ จงจัดคำว่า "บางครั้ง" ออกไปจากพจนานุกรมบราห์มินของลูก จงอยู่กับปัจจุบันในตอนี้ ลูกบอกว่า "บามา พวกเราจดจำระลึกถึงท่าน และท่านก็ปรากฏอยู่ตรงนี้/ในปัจจุบัน" ลูกมีประสบการณ์เช่นนี้หรือไม่? ยกมือขึ้น! ลูกมีประสบการณ์เช่นนี้หรือไม่? ตอนี้ ดุสิ! ลูกกำลังยกมือขึ้น! พ่อปรากฏอยู่ตรงนี้ พระเจ้าปรากฏอยู่ตรงนี้ แล้วพลังนี้คืออะไร? ลูกได้รับพลังเหล่านี้มาจากทรัพย์สินสมบัติของพ่อ ดังนั้น จงออกคำสั่งในขณะที่เป็นนาย เมื่อลูกออกคำสั่งในขณะที่ไม่ได้เป็นนาย ลูกก็จะสูญเสียพลังของลูก ดังนั้น หากลูกออกคำสั่งในสภาพเช่นนั้นแล้ว หากลูกไม่ใช่ นายของพวกเขแล้ว ทำไมพลังเหล่านั้นจึงต้องเชื่อฟังลูก?

ดังนั้น บัพดาตาต้องการอะไรในตอนี้? ลูกรู้เรื่องนั้นใช่ไหม? พ่อต้องการให้ลูกแต่ละคนของท่าน ในขณะที่ทำทุกสิ่งจงเป็นลูกที่เป็นดังราชา เป็นนายของตนเอง และอย่าได้ปล่อยที่นั่งของอำนาจในการปกครองตนเองไป ราชาที่ยังคงเป็นราชาตลอดทั้งวันใช่หรือไม่? หรือว่าเขาเป็นราชาแค่บางครั้งและไม่เป็นในเวลาอื่น? การจะได้ที่นั่งบนบัลลังก์หรือไม่นั้นเป็นคนละเรื่องกัน แต่ถึงแม้ในขณะที่อยู่ที่บ้าน เขาก็ไม่ลืมว่าเขาเป็นราชา ดังนั้น อย่าให้มีความแตกต่างระหว่างการเป็นคาร์มาโยคีกับการมีสภาพของโยคะที่ถูกต้องและทรงพลังในเวลาอมฤต มันเป็นงานสองเท่า แต่ลูกเป็นใคร? ลูกคือผู้เปลี่ยนแปลงโลกและผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก นี่คือการที่ต้องให้ลูก ในขณะที่ลูกกำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมานั้น อย่าได้ลืมว่าลูกเป็นราชา อย่าได้ปล่อยที่นั่งของลูกไป หากปราศจากที่นั่งของลูกแล้ว ก็จะไม่มีการเชื่อฟังคำสั่งของลูก ทุกวันนี้ ดูเอาเถิดว่าพวกเขาทำกันถึงขนาดไหนเพื่อให้ได้มาซึ่งที่นั่ง! พวกเขาพยายามอย่างหนักเพื่อเรียกร้องสิทธิของตน! ไม่มีใครต้องการจะปล่อยสิทธิของตนไป ดังนั้น ลูกก็ควรจะประกาศสิทธิแห่งพระเจ้าของลูกเช่นกันว่า: ฉันคือใคร? ในทุกขณะที่ลูกทำงาน แม้กระทั่งในขณะที่กำลังทำงานต่างๆก็ตาม จงจัดตารางเวลาสำหรับจิตใจของลูกดูว่า: "ในขณะที่ทำงานที่เฉพาะเจาะจงนี้ ความเคารพตนเองในจิตใจของฉันควรเป็นอย่างไร? และวันนี้ฉันจะรักษาเป้าหมายอะไรไว้?" ในขณะที่ทำงานของลูก จงสร้างตารางเวลาต่างๆจากลิขสิทธิ์การของความเคารพตนเองของลูก เช่นเดียวกับที่ลูกกำหนดตารางเวลาสำหรับงานทางกายภาพของลูก ในทำนองเดียวกันจงกำหนดตารางเวลาสำหรับจิตใจของลูกด้วย ลูกรู้ว่าลูกต้องทำงานนี้ในเวลาอันแล้วลูกจะรักษาความเคารพตนเองอย่างไรกับงานนั้น? ลูกจะใช้ความเคารพตนเองในรูปแบบใดในการประกาศสิทธิในฐานะที่เป็นนาย? จงสร้างตารางเวลาสำหรับจิตใจของลูกสำหรับสิ่งนี้ ลูกรู้วิธีการสร้างตารางเวลาใช่ไหม? ลูกผู้เป็นแม่ทั้งหลายรู้วิธีการสร้างตารางเวลาหรือไม่? ผู้เป็นแม่ทั้งหลาย จงทำโปรแกรมสำหรับตนเอง ในขณะที่เตรียมอาหาร ลูกจะรักษาความรู้สึกเคารพตนเองแบบไหนให้ปรากฏขึ้นมาในสติปัญญาของลูก? มีพวงมาลัยของความเคารพตนเองที่ยาวมาก พวงมาลัยของความเคารพตนเองนั้นยาวมากที่ลูกสามารถนับมันต่อไปได้เรื่อยๆและหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับมัน ลูกบางคนพูดถึง 'ช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน' ว่า "จนถึงตอนนี้ เรายังไม่เห็นสัญญาณบ่งบอกของการทำลายล้างใดๆเลย วันที่แน่นอนยังไม่ได้กำหนด ดังนั้นเราจะทำมันในสักวันหนึ่ง มันจะเกิดขึ้น" นี่คือการประมาทไม่ระมัดระวัง ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกในการให้สาส์นนี้ และลูกบางคนคิดว่ายังคงมีเวลาเหลืออยู่ และที่พวกเขาจะให้สาส์นเมื่อพวกเขาก้าวหน้ามากขึ้นกว่านี้ แต่ไม่ใช่เลย เพราะผู้ที่ลูกให้สาส์นไปล่าช้ามันจะมาพัวพันกับลูกในภายหลัง พวกเขาจะพัวพันเกี่ยวกับอะไร? "ทำไมคุณไม่บอกเราให้เร็วกว่านี้เพื่อที่เราจะได้ทำอะไรบางอย่าง? คุณเพิ่งมาบอกเราในตอนี้ในนาทีสุดท้าย! ตอนี้เราทำได้เพียงแค่ตระหนักรู้จักท่านและกล่าวว่า 'โอ้พระเจ้า กิจกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ของท่านนั้นน่าอัศจรรย์!' เราทำได้เพียงแค่นี้ แต่เราจะไม่สามารถประกาศสิทธิใดๆได้เลย!" ทำไม? ต้องมีความร่วมมือกันเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกทุกคนที่นั่งอยู่ที่นี้เป็นทายาทใช่ไหม? ผู้ใดที่คิดว่าตนเองเป็นทายาท ยกมือขึ้น! ลูกเป็นทายาทหรือไม่? อัจชะ หากลูกเป็น

ทายาทแล้ว ลูกจะได้รับมรดกทั้งหมดอย่างเต็มที่หรือเพียงแค่อะเล็กน้อย? ลูกทุกคนก็จะบอกว่าลูกต้องการ
ได้มรดกทั้งหมดอย่างเต็มที่ ซึ่งมรดกอย่างเต็มที่นั้นหมายถึงการใช้ชาติเกิด 21 ชาติเกิดครบสมบูรณ์
ตั้งแต่ชาติแรกเริ่มจนถึงชาติสุดท้าย ไม่ใช่ในฐานะปวงประชาที่สูงส่ง แต่ในฐานะผู้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของ
ราชวงศ์ ลูกต้องเข้ามาอยู่ในราชวงศ์ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะได้นั่งบนบัลลังก์ อาจจะมีผู้ที่เป็นคู่กันนั่งอยู่
บนบัลลังก์ แต่เมื่อมีการจัดประชุมราชสำนัก ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือพิเศษของราชวงศ์ที่นั่งอยู่ตรงนั้น
ก็จะได้รับการสวมมงกุฏ พวกเขาจะไม่นั่งโดยปราศจากมงกุฏ และจะมีกลุ่มผู้ที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับทุก
งาน ไม่ใช่ว่าจะมีเพียงแคผู้เดียวที่ปกครอง พวกเขาทำทุกอย่างที่นั่นด้วยการปรึกษาหารือ และเหตุนี้เอง
หากลูกต้องการได้รับมรดกทั้งหมดอย่างเต็มที่... ตั้งแต่ชาติเกิดแรกจนถึงชาติเกิดสุดท้าย ครบทั้ง 21 ชาติ
เกิด ไม่ใช่เพียงแคครั้งเดียว ลูกจะไม่จากไปกลางคัน จะไม่มีการตายก่อนเวลาและวัยอันควร ดังนั้น ลูกจะ
ประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดอย่างเต็มที่ หรือจะมีความสุขกับมรดกเพียงแค่อะเล็กน้อยล่ะ? มาเดชะวารีจา
กัตตัมบาของลูก มีเป้าหมายเสมอว่า ไม่ว่าศรีมัตใดที่บังพาดดาให้ไว้ ไม่ว่าเธอจะได้รับศรีมัตใดสำหรับของ
ความคิด คำพูด และการกระทำ เธอจะต้องทำตามนั้นอย่างแน่นอน ผู้ที่กำลังจะประกาศสิทธิ์ในมรดก
ทั้งหมดอย่างเต็มที่ของตน จะต้องรักษาเป้าหมายสามอย่างนี้ไว้ในสติปัญญาของตน คือ: ทันทันทันใด
พร้อมเสมอ และเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน จงจำสามสิ่งนี้ไว้ด้วยกัน ด้วยเหตุนี้พรของบังพาดดาที่มีให้สำหรับ
ลูกทุกคนผู้ซึ่งเป็นตะเกียงแห่งความหวัง ก็คือ จงจดจำทั้งสามสิ่งนี้ไว้อยู่เสมอ และแสดงให้เห็นถึงข้อ
พิสูจน์ในทางปฏิบัติของการเป็นตะเกียงแห่งความหวัง อัจชะ

ลูกที่มาจากต่างประเทศให้ความร่วมมือในการรับใช้ด้วยจิตใจของลูกใช่ไหม? บังพาดดาได้เห็นว่าการขยาย
ตัวกำลังเกิดขึ้นในทุกศาสนา ไม่ใช่แค่ศาสนาเดียว ไม่ใช่แค่ศาสนาฮินดู แต่รวมถึงศาสนาอิสลาม ศาสนา
พุทธ และศาสนาคริสต์ ทุกศาสนากำลังค่อยๆสนใจในเรื่องทางจิตวิญญาณมากขึ้น ก่อนหน้านี้ ผู้คนเคย
หวาดกลัวเมื่อได้ยินชื่อของบราห์มาภุมารี “พวกเขาพูดว่าอะไรนะ ‘การทำลายล้าง การทำลายล้าง’?” แล้ว
ตอนนี้พวกเขาพูดว่าอะไร? ตอนนี้พวกเขาพูดว่า “บอกเราสิว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่! มันจะเกิด
ขึ้นได้อย่างไร? เราควรทำอย่างไร?” มันเป็นเรื่องที่รับประกันได้ว่ามันจะเกิดขึ้น ลูกทุกคนได้รับการรับประกัน
นี้ใช่ไหม? ไม่ว่าจะมาจากต่างประเทศหรือจากอินเดีย ลูกได้รับการรับประกันนี้ใช่ไหม? บังพาดดาได้ส่ง
สัญญาณแก่ลูกเพื่อให้ลูกเพียรพยายามอย่างเข้มข้นขึ้น ไม่ใช่แค่ความเพียรพยายามอย่างธรรมดา เพราะ
เวลาสำหรับความเพียรพยายามอย่างธรรมดาได้ผ่านไปแล้ว และตอนนี้เป็นเวลาของความพยายามอย่าง
เข้มข้นขึ้น และไม่ใช่แค่ “บางเวลา” แต่ต้องเป็น “เดี๋ยวนี้ ตอนนี้!” ลูกต้องทำสิ่งนี้ตอนนี้และกลายเป็นสิ่งนี้
ตอนนี้ ดังนั้นมันจะต้องเกิดขึ้น อัจชะ

ถึงลูกทุกคนที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นในทุกหนแห่ง ผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าด้วยความจริงใจและความ
กระตือรือร้นและผู้ที่ทำทุกสิ่งด้วยหัวใจที่จริงแท้ บังพาดดากำลังมองเห็นตึ๊กแห่งชัยชนะบนหน้าผากของ
ลูก ลูกแต่ละคนหลอมรวมอยู่ในหัวใจของบังพาดดา และพ่อก็หลอมรวมอยู่ในหัวใจของลูกแต่ละคน ลูกๆ
หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพ่อ ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี และนมัสเตพร้อมคำแสดงความยินดี
พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้าง และใช้สภาพที่ทรงพลังของลูกเพื่ออยู่ห่างจากสิ่งดึงดูดใจทั้งหมด
ของสิ่งสร้าง

เมื่อนายผู้สร้างอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ทรงพลังและมีความซาบซึ้งในการเป็นนายที่เต็มไปด้วย
ด้วยความรู้ เขาจะสามารถอยู่ห่างจากสิ่งดึงดูดใจทั้งหมดได้ นี่เป็นเพราะว่าเวลานี้สิ่งสร้างจะ
สร้างสี่สัณและรูปแบบที่แตกต่างกันมากขึ้น ดังนั้น ลูกต้องลิ้มความผิดพลาดในวัยเด็กที่ยัง
หลงเหลืออยู่ทั้งหมด เช่น ความไม่ระมัดระวัง ความเกียจคร้าน และทัศนคติแบบ“ไม่ใส่ใจ”
แล้วลูกจะสามารถเผยรูปที่ทรงพลังของชัคดี รูปของการถืออาวุธ และรูปที่ส่องแสงสว่างไสว
อยู่เสมอของลูกได้ และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะถูกเรียกว่านายผู้สร้างที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: จงทำให้สภาพของจิตใจของลูกแข็งแกร่ง (มั่นคง) จนไม่มีสถานการณ์ใดสามารถทำให้จิตใจ
ของลูกหลอมละลายลงได้

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

ไม่ว่าลูกจะอยู่ในบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมแบบใด จงให้สภาพของลูกมั่นคงและไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน อยู่เสมอ เมื่อผู้เป็นเครื่องมือให้คำแนะนำแก่ลูก อย่าได้สับสนกับคำแนะนำนั้น เพราะผู้ที่เป็นเครื่องมือเหล่านั้นมีประสบการณ์มาแล้ว แม้ว่าคำแนะนำหรือแนวทางใดๆของพวกเขาจะไม่ชัดเจน ก็อย่าได้เกิดความ ปั่นป่วนหรือวุ่นวายใจใดๆ ให้บอกพวกเขาอย่างอดกลั้นว่าลูกจะพยายามทำความเข้าใจ เพราะเมื่อนั้น เท่านั้นที่สภาพของลูกจะอยู่อย่างมั่นคง และไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน